

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام بر شما: از آیت الله جوادی شنیدم که فرمودند تا قیامت باید ۵۰ موقف را طی کنیم که بعضی به صورت پرسش و پاسخ و بعضی به صورت گردنه است. ۱. درباره ۵۰ موافقی که می‌فرمایند تا قیامت باید عبور کنیم آیا تصویر همان زندگی است که در دنیا داشتیم (که در این صورت ناگزیر همه باید طی کنند) و یا موافقی است جدید که باید برای سازندگی طی شود؟ ۲. و اگر موافق جدید است آیا همه باید این ۵۰ موقف را بگذرانند یا آنها که در این دنیا برای اصلاح خود قدم برداشتند و در حال رشد کردن هستند به عشق الله، مستثنا هستند؟ چون شنیدم ایشان فرمودند بعد موافق پرسش و پاسخ، معنی ندارد وقتی صورت شخص نشان می‌دهد که چکاره است از او باز سوال کنند. (استاد ما دو سال است از کفر به وادی ایمان وارد شدیم و از قبل خود هم خجالت زده و هم می‌ترسیم همه آن کفر خود را ببینیم که باعث عذاب ما می‌شود تکلیف آن ۲۸ سال گناه چیست که ما با نشاط راه را ادامه دهیم؟) ۳. اینکه می‌گویند صف علما پشت در بهشت طولانی است ولی روضه خوان‌ها فوج فوج وارد بهشت می‌شوند انسان را از کسب علم ناامید می‌کند در حالی که چه آسان است روضه خواندن برای امامی که تکلیفی بر گردن انسان نمی‌فرماید ولی پشت کردن به امامی که حاضر است، آیا این نتیجه علم نداشتن نیست؟! و آیا اگر اهل علم نبودند همان روضه خوان‌ها بصیرت می‌یافتند؟ چه چیزی درباره اهل علم در قیامت بر دیگران ترجیح دارد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. به نظر می‌آید همان مراحلی است که باید در دنیا طی کرد و با صورت آن مراحل، انسان در آن موافق روبه‌رو می‌شود. مثل عبور از حسادت و تکبر. ۲. نه! زیرا پیامبر خدا «صلوات الله علیه و آله» فرمودند: «من تاب لذنب کمن لا ذنب له» هرکس که از گناهی توبه کند، مثل آن است که آن گناه را انجام نداده است. ۳. بیشترین شفاعت، توسط علمایی که در دین تفقه کرده‌اند در آن‌جا صورت می‌گیرد. موفق باشید